Schneider Romy (1938-1982) :)

Rakúska herečka. Známa ako predstaviteľka filmovej cisárovnej Sisi. Zažila niekoľko intenzívnych vzťahov, no napokon ani jeden nenaplnil jej očakávania. Zomrela osamotená.

Na poslednej fotografii je Romy Schneider krásna. Tak si ju zapamätali tí, ktorí mohli 29. mája 1982 vstúpiť do bytu v Rue Barbet-de-Jouy číslo 11 v siedmom parížskom obvode, aby sa s ňou rozlúčili. Medzi nimi aj jej najväčšia láska Alain Delon. Bola slnečná parížska sobota. Špekulovalo sa o samovražde, pravda je však banálnejšia a zároveň znepokojivejšia: štyridsaťtriročná herečka zomrela okolo piatej hodiny ráno osamelo v kresle, na zlomené srdce. Už sa nehovorilo o jej šesťdesiatich filmoch. Začalo sa hovoriť o jej živote.

Privolaný lekár skonštatoval „prirodzenú smrť v dôsledku zlyhania srdca“. Jej posledné roky boli zasiahnuté údermi, aké dopadajú práve na tých, ktorí tak veľmi vedia vychutnávať život. Jej stopäťročná babička Rosa Albach-Retty vytušila, že Romy zomrie. „Kto sa tak nespútane necháva unášať emóciami, vášňami a túžbami, ešte nemyslí na to, že sviečka zapálená z oboch koncov rýchlejšie vyhorí.“

Romy Schneider sa narodila 23. septembra 1938 vo Viedni.

Život, horiaci „z oboch koncov“ sa začal rozpadom manželstva jej rodičov, detstvom bez otca a dosť často aj bez matky. Herci Magda Schneider a Wolf Albach-Retty odovzdali dcére talent, ale nie istotu.

Claude Sautet, ktorý režíroval jej najlepšie francúzske filmy, ako *Celkom obyčajný príbeh*, a ktorý z nej roku 1972 filmom *César a Rozália* urobil francúzsku hviezdu, povedal: „Bola ako dievčatko, mala vždy strach. Na to, aby sa dokázala cítiť v bezpečí, potrebovala množstvo dôkazov lásky.“

Mužov, ktorí jej ich boli ochotní poskytnúť, bolo vždy dosť, len nie takých, ktorí by jej darovali istotu.

Jej tragickému životu väčšmi rozumeli Francúzi než Rakúšania či Nemci. Napokon, práve pred náklonnosťou tých dvoch kedysi utiekla, pretože tá v skutočnosti nepatrila jej, ale jej najpopulárnejšej hereckej úlohe – mladej rakúskej cisárovnej pôvodom z Bavorska, láskyplne zvanej *Sisi*, ktorá sa roku 1898 stala obeťou atentátu.

Sisi jej zmenila celý život a ona sa mala stať povojnovým snom, čo očistí Rakúsko a Nemecko. Iné divy z tých čias sa zmenili na ikony – Greta Garbo, Marlene Dietrich – skôr či neskôr v očiach obdivovateľov stuhli v póze dokonalého obrazu, v póze, z ktorej sa už nedalo vystúpiť.

Romy Schneider nikdy nezmeravela. Ani neoplýval tým druhom krásy, čo by sa mohol zmeniť na obraz, bola krásna len tým, čo z nej vyžarovalo, čo ňou prúdilo.

Keď roku 1958 prišla do Paríža, stretla sa s Alainom Delonom. Prvýkrát ho uvidela na letisku: „Stál tam príliš krásny, príliš oholený a príliš mladý muž, ktorý bol oblečený ako džentlmen do prehnane módneho obleku. Vlastne... vôbec sa mi nepáčil.“ Lenže romanca dvoch hviezd sa nemohla nekonať.

Tiekli z nej ustavičné slzy a trčali obrovské novinové titulky. V roku 1965 sa už na všetko zabudlo.

Romy sa objavila po boku režiséra Harryho Meyena, narodil sa im syn David Christopher. A hoci občas nakrúcala s Delonom, napríklad film *Svet má senzáciu*, tvrdila: „Nič nie je chladnejšie než mŕtva láska.“

Jej slávu trudnomyseľný intelektuál Meyen neuniesol, v roku 1979 spáchal samovraždu. Začala žiť s tajomníkom Danielom Biasinim, v roku 1977 sa im narodila dcéra Sarah. Ani tento vzťah nevyšiel.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania

Potom sa objavil asistent produkcie Laurent Pétin, mladý, jemný a krásny, kultivovaný a seriózny. V lete roku 1981 mal jej syn David Christopher na prázdninách u rodičov smrteľnú nehodu. To už neprekonala ani pomocou veľkých dávok liekov.

Jej priateľ Laurent Pétin pre ňu našiel dom, päťdesiat kilometrov od Paríža, so záhradou, akú poznala z detstva. Po rozhovore s finančným poradcom sa však zrútila a 10. mája 1982 napísala testament. Žije už len pod silnými barbiturátmi. Hercovi Jeanovi-Claudemu Brialymu však tvrdí: „Neboj sa. Ja chcem žiť. Pre Sáru a pre film.“ Boli to jej posledné slová.

Keď ju Laurent Pétin našiel mŕtvu v kresle, držala v prstoch lístoček s ručne napísanou nemeckou vetou, ktorú jej kedysi dal na cestu ku kariére otec: „Zbaľ si so sebou detstvo a utekaj, pretože to je všetko, čo máš.“ Tá rada ju nakoniec dostihla, nemohla na ňu zabudnúť. Publikum zas dodnes nezabudlo na ňu.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania